

(Kort bemærkning).

Kim Behnke (FP):

Hvis ScandLines A/S var et et hundrede procent privatejet aktieselskab, ville min betragtning være den samme, ville den måtte gå til domstolene, og så måtte domstolene afgøre, hvilken erstatning, der skal udbetales. Og så ville jeg og Fremskridtspartiet også være modstander af, at vi erkender os skyldige i en lovparagraf, at staten erkender sig skyldig med det samme. Det er ganske absurd, at man gør det i en lovparagraf, for det eneste, der overlades til domstolene, er at afgøre størrelsen af erstatningen, slet ikke om den er berettiget eller ej.

Det, jeg gjorde opmærksom på, var, at når staten tager noget fra en privat, er vi ovre i ekspropriationsbestemmelser, men i dette tilfælde er der ikke tale om nogen privat part. Der er tale om et teknisk arrangement på en række områder, hvor man laver disse statslige aktieselskaber, og hvor hovedaktionæren, eneaktionæren, er ministeren, i dette tilfælde sammen med en svensk kollega.

Men det, der i virkeligheden er dagsordenen – selv om der bare ikke er nogen, der vil fortælle, hvad det handler om – er, at det er en smart måde at forære ScandLines 500 mio. kr. på, uden at Kommissionen kan række hånden op og sige: »Hov, her er tale om statsstilskud!« Man har foræret dem 500 mio. kr., så uanset hvilket privat rederi, der får koncessionen, kan ScandLines med de 500 mio. kr. på bankbogen lave priskrig på ruten deroppe i et sådant omfang, at den private ikke har en jordisk chance. Og selv om den private klager til Konkurrencerådet eller til Europa-Kommissionen, er der ikke noget at gøre, for de penge, der blev tilført, var ikke et statsstilskud. Nej, der var tale om en erstatning, og derfor har man juristeriet i orden.

Det er den skjulte dagsorden, men det er der bare ikke nogen, der tør fortælle, for hvis man gør det, falder dette meget skrøbelige korthus, som trafikministeren har opbygget i denne forbindelse, jo sammen.

(Kort bemærkning).

Stefan G. Rasmussen (KF):

Jeg er ikke i stand til på nuværende tidspunkt at konstatere, om det spørgsmål, jeg blev stillet før, er i overensstemmelse med Folketingets forretningsorden, idet jeg ikke har haft adgang til talerstolen endnu. Men med formandens tilladelse vil jeg gerne have lov til at besvare det spørgsmål, der blev stillet af hr. Tommy Dinesen.

Hvis jeg hørte rigtigt – og det vil referatet jo kunne vise – blev der her fra talerstolen sagt, at Børsen og jeg havde kørt denne sag. Jeg vil gerne bede hr. Tommy Dinesen på en eller anden måde at klargøre for mig, hvordan jeg og Børsen har haft et samarbejde i denne sag. Og da spørgsmålet tog sit udgangspunkt i denne påstand, som jeg personlig mener er utrolig usand, ser jeg mig ikke i stand til at besvare spørgsmålet.

Anden næstformand (Henning Grove):

Hr. Tommy Dinesen for en kort bemærkning, og så tror jeg, vi kan gå videre i ordførerrækken.

(Kort bemærkning).

Tommy Dinesen (SF):

Det var en masse udenomssnak, synes jeg nok. Det er tiende gang, vi behandler den sag her i Folketingssalen, og jeg ved ikke, hvor mange gange hr. Stefan G. Rasmussen har udtalt sig til Børsen om ditten og datten i Helsingør, færgelejer osv. osv. sammen med hr. Ole Donner.

Og nu spørger jeg bare: Hvad med den halve milliard, det måske drejer sig om, at ScandLines skal have i erstatning? Det beløb er blevet nævnt, og kan man så ikke sige, hvor man vil hente de penge? Jeg synes da ærligt talt, det er ret vigtigt, og jeg opfatter det, som om det er Børsen, der har fået sagen ned i Folketingssalen. Det må jeg indrømme, det har jeg sagt før, og det står jeg ved.

Der er altså nogle, der har udtalt sig guddommeligt mange eller utallige gange om sagen, og når man stiller et spørgsmål til en af de pågældende, får man altså ikke noget svar. Det synes jeg er en mærkelig form for diskussion, hvis man kan kalde det sådan, for man er altså ikke bange for at udtale sig til Børsen.

Stefan G. Rasmussen (KF):

Nu vil der nok blive rig lejlighed til at få besvaret sine spørgsmål, idet jeg vil fremføre min ordførertale.

Da Folketinget i begyndelsen af dette år behandlede beslutningsforslag nr. B 61 vedrørende fri konkurrence på overfarten Helsingør–Helsingborg, udtrykte jeg som Det Konservative Folkepartis ordfører ganske klart, at vi ikke ville forlænge denne debat unødigt, og det mener Det Konservative Folkeparti stadig. Men vi må endnu en gang konstatere, at denne sag indtil nu har taget alt for lang tid og har kostet forbrugere en uønsket mange penge.